

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120203816
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:6120203816.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 35 724 803, zast. advokátska kancelária, Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 02, IČO: 53 255 739, proti žalovanému T. U., B.. XX.X.XXXX, Ľ.. U. XXXX/XX, X., o zaplatenie 2.972,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 31.12.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.525,03 eur s príslušenstvom - úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.336,39 eur od 23.3.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.3.2019 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 04.10.2010 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú VOP. Zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, zák. č. 258/2001 Z.z., zák. č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný neplnil dlh v stanovených termínoch, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 1.3.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.2.2018 a vyzval ho na plnenie dlhu v lehote 15 dní. Dlžná suma ku dňu postúpenia činí 3.525,03 eur, pozostáva z istiny 2.336,39 eur, úroku 989,21 eur, úroku z omeškania 199,43 eur a ostatného prísl. - poplatku 0 eur, v súlade so prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení nevykonával žiadne platby. Suma 3.525,03 eur predstavuje neuhradenú istinu úveru vo výške 2.336,39 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 989,21 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 199,43 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 0 eur. Zároveň si uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ odo dňa 23.3.2019, dňom nasledujúcim po dni postúpenia pohľadávky. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania vo výške 8 % ročne podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.03.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21.1.2020, sp. zn. 30Up/17/2020 bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 2.972,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.336,39 eur od 23.3.2019 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Po výzve Okresného súdu Banská Bystrica žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v tomto rozsahu (v ostatnej časti teda platí, že návrh sa vzal späť a konanie sa zastavilo). Predmetom ďalšieho konania

je teda zaplatenie sumy 2.972,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.336,39 eur od 23.3.2019 do zaplatenia a náhrada trov konania.

3. Žalovaný sa k veci nevyjadril.

4. Žalobca doplnil žalobu podaním doručenom súdu dňa 27.10.2020. Uviedol, že dňa 04.10.2010 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 3.500,- €. Dátum poskytnutia úveru ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet žalovaného sú v platobnej histórii uvedené pod položkou „Čerpanie“. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 15,90 %. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok od prvého čerpania úveru do 31.10.2010 vo výške 46,27 € a od 20.11.2010 do 20.09.2020 vo výške 61,79 €. Dňa 22.03.2019 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 3.525,03 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.336,39 €, z riadneho úroku vo výške 989,21 €, zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 43,24 € a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 156,19 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. K istine vo výške 2.336,39 € uviedol, že žalovaný dňa 23.05.2016 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3.500,00 € (čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Čerpanie“). Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil za obdobie 31.10.2010 do 20.08.2016 sumu v celkovej výške 4.344,35 € (úhrady žalovaného sú v platobnej histórii označené ako „Splátka“ a „Splátka istiny“). Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.163,61 €, na poplatky bola započítaná suma vo výške 317,69 €, na riadny úrok bola započítaná suma vo výške 2.854,13 € a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 3,23 €. Postúpená istina predstavuje poskytnuté finančné prostriedky mínus úhrady na nich započítané: $3.500,00 \text{ €} - 1.163,61 \text{ €} = 2.336,39 \text{ €}$. K poplatkom vo výške 0,00 € uviedol, že poplatky v celkovej výške 323,18 € sú v platobnej histórii predpísané ako poplatok za hotovostnú splátku úveru 2,50 €, poplatok za prvú upomienku 75,00 €, poplatok za správu úveru 59,80 €, poplatok za správu úveru 35,88 €, poplatok za upomienku 150,00 €. Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 323,18 €, čím boli uhradené v plnej výške. K riadnemu úroku vo výške 989,21 € uviedol, že riadny úrok v celkovej výške 3.843,34 € je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“. Z úhrad žalovaného bola na riadny úrok započítaná suma vo výške 2.854,13 €, neuhradený riadny úrok predstavuje sumu vo výške 982,91 €, pričom bol vyrátaný pomocou vzorca: $\text{výška dlžnej sumy} \cdot \text{úroková sadzba} / \text{počet dní v roku} \cdot \text{počet dní príslušného obdobia}$ (odo dňa zosplatnenia pohľadávky, do rozhodujúceho dňa pri postúpení pohľadávky). K zmluvnému úroku z omeškania vo výške 43,24 € uviedol, že zmluvný úrok z omeškania v celkovej výške 46,47 € je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania - zmluvný“. Z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok z omeškania započítaná suma vo výške 3,23 € a tak predstavuje sumu vo výške 43,24 €. K zákonnému úroku z omeškania vo výške 156,19 € uviedol, že zákonný úrok z omeškania v celkovej výške 156,19 € je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania - zákonný“. Z úhrad žalovaného nebola na zákonný úrok z omeškania započítaná žiadna suma a tak neuhradený zákonný úrok z omeškania predstavuje sumu 156,19 €, pričom bol vyrátaný pomocou vzorca: $\text{výška dlžnej sumy} \cdot \text{úroková sadzba} / \text{počet dní v roku} \cdot \text{počet dní príslušného obdobia}$ (odo dňa zosplatnenia pohľadávky, do rozhodujúceho dňa pri postúpení pohľadávky). Žalobca poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. V tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 19.12.2016, 2/ výzvou zo dňa 27.01.2018, ku ktorej žalobca pripojil kópiu obálky, ktorá preukazuje odoslanie tejto výzvy žalovanému, 3/ výzvou označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 01.03.2018, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazuje odoslanie tejto výzvy žalovanému. Pre úplnosť v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že má za to, že ust. § 92 ods. 8 ZoB ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Na základe uvedeného považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky

napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Podľa bodu 10.3. VOP „Pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenu v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky.“ Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Žalobca má za to, že pri doručení písomností žalovanému sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime OZ predpokladá že prejav vôle dôjde adresátovi t.j. dostane sa do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.01.2004, sp. zn. 32 Odo 442/2003. Poukazuje na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. V tomto poukázal na rozhodnutia : Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/125/2019 z 26.05.2020. Zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. V tomto poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 19Co/2/2016, na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákomom o bankách. Z uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 ZoB. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013. V ďalšom poukazuje na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok boli žalovaní ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 941 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcií ust. § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovaných trvalo nepochybne viac ako rok zastávam názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade ust. § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal. V tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015. Poukazuje na ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách. Podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bež ohľadu na právny vzťah, z ktorého

vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvní strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka., poukazujúc na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018 č.k. 24 Co/147/2017-190 a Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017-230. Mimoriadna splatnosť úveru bola postupom vyhlásená podaním zo dňa 01.03.2018, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. Podľa Občianske právo s vysvetlivkami, 1. až 4. zväzok. Bratislava: Iura Edition spol s.r.o., PLANK K. a kol. 2009., 1900 s. ISBN 80-88715-07-5: „V odseku 9 sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15-dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Zákonodarca sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9.“ Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 01.03.2018 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatnenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúcnosti stali splatnými. Žiada, aby súd rozhodol v zmysle podanej žaloby a ostatných podaní.

5. Na pojednávanie nariadené na deň 27.10.2021 sa dostavil právny zástupca žalobcu, nedostavil sa žalovaný, u ktorého sa predpokladá doručenie predvolania na pojednávanie, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania. Súd preto v súlade s ustanovením § 180 CSP vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti strán sporu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu a so spisovým materiálom (ako to vyplýva zo zápisnice o pojednávaní - návrhom s prílohami, platobným rozkazom, podaniami žalobcu s príl., ktoré boli doručované) a zistil tento skutkový stav veci :

7. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že žaloba je dôvodná s poukazom na argumenty, ktoré sú uvedené v písomných podaniach, žiada priznať náhradu trov konania. Zotrúva na podaných návrhoch a vyjadreniach.

8. Zo Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. (banka) a dlžníkom - žalovaným zo dňa 4.10.2010 vyplýva, že dlžníkovi bol poskytnutý úver vo výške 3.500,- eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach od prvého čerpania úveru do 31.10.2010 vo výške 46,27 eur a od 20.11.2010 do 20.09.2020 vo výške 61,79 eur mesačne k 20. dňu v mesiaci s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.9.2020 (vrátane úrokov a plníť ďalšie podmienky podľa zmluvy). V zmluve sú uvedené údaje : úroková sadzba 15,90 % p.a. fixná do splatnosti, počet splátok 119 od 20.11.2010, platby inkasom z účtu, spracovateľský poplatok 79 eur - uhradený pri uzavretí zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 2,99 eur mesačne, poplatok za upomienku 25 eur, RPNM 19,71 %, priemerná hodnota RPNM neuvedené %, celková čiastka spojená s úverom 7.476,39 eur (pozn. správne má znieť 7.478,28 eur podľa prepočtu počtu splátok a výšky splátky podľa zmluvy vrátane spracovateľského poplatku v sume 79 eur; k uvedenému je nutné dopočítať aj poplatok za správu úveru v sume 2,99 eur mesačne čo činí pri 120 mesiacoch splácania úveru sumu 358,80 eur, teda spolu suma 7.837,08 eur ako náklady spotrebiteľa vyplývajúce zo znenia zmluvy), poistenie splácania úveru (nevyžaduje sa), úver sa poskytuje okamžite. V bode 8 dojednanie o mimoriadnom zosplatnení úveru v prípade porušenia zmluvy, či omeškania so splácaním dlhu riadne a včas a postup podľa VOP (vrátane úrokov z omeškania, vo výške 8 % podľa zmluvy). Pohľadávka banky zaniká jej úplným splatením. Zmeny zmluvy sa riadia zmluvou, VOP a úverovými podmienkami. Súčasťou zmluvy sú : VOP SLSP, a.s., úverové podmienky, Sadzobník, podmienky určené Zverejnením, dlžník sa s nimi oboznámil a zaviazal sa ich dodržiavať. Dlžník tiež vyhlásil, že bol informovaný podľa § 4 zák. č. 129/2021 Z.z. prostredníctvom formuláru o Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere. Všetky právne vzťahy neupravené zmluvou sa budú riadiť ustanoveniami úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v tomto poradí. Zároveň zmluva obsahuje dohodu podľa § 262 Obchodného zákonníka. Zmluva uzavretá na dobu určitú, do úplného vyrovnania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom. Zmluva podpísaná oboma stranami.

9. Súdu boli predložené : Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 4.10.2010, VOP SLSP, a.s., Obchodné podmienky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní SLSP, a.s., Sadzobník Slovenskej sporiteľne, a.s.,

10. Výzvou zo dňa 19.12.2016 pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) mal oznámiť žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky k 30.11.2016 v sume 236,19 eur s prísl.. Vyzval ho na zaplatenie dlhu v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy s tým, že ak pohľadávku Banky medzičasom zaplatil, nech považuje túto výzvu za bezpredmetnú.

11. Výzvou zo dňa 27.1.2018 pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) mal oznámiť žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky k 27.1.2018 v sume 1.112,59 eur s prísl.. Zároveň ho vyzval na zaplatenie dlhu v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy s tým, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, Banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. V takom prípade stratí výhodu splátok a Pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku. Zároveň ho upozornil, že do vyčíslenia výšky Pohľadávky Banky nie sú zahrnuté úroky z omeškania. Ak dlžnú sumu medzičasom zaplatil, nech považuje túto výzvu za bezpredmetnú. Výzva adresovaná žalovanému. Výzva bola doručovaná žalovanému prostredníctvom pošty a to podaním dňa 5.2.2018, vrátená späť ako neprevzatá v odbernej lehote a to dňa 27.2.2018.

12. Podaním zo dňa 1.3.2018 pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) oznámil žalovanému, že nastal prípad porušenia podľa bodu 8.1 písm. a) POP a že k 28.2.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Celková pohľadávka je 2.972,57 eur. Dlžník bol vyzvaný na zaplatenie v lehote 15 dní. Výzva adresovaná žalovanému. Výzva bola doručovaná žalovanému prostredníctvom pošty

a to podaním dňa 5.3.2018, uložená dňa 7.3.2018, vrátená späť ako neprevzatá v odbernej lehote a to dňa 27.3.2018.

13. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.3.2019 Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku zo Zmluvy voči žalovanému novému veriteľovi - žalobcovi. Pohľadávka je špecifikovaná v prílohe zmluvy - výška 3.525,03 eur s prísl. (pozostáva z istiny 2.336,39 eur, úroku celkom 1.188,64 eur, poplatky 0 eur, dátum poslednej úhrady dňa 6.1.2017 v sume 2,39 eur, zosplatenie 28.2.2018).

14. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 30.3.2019 vyplýva, že SLSP, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá tvorí predmet tohto konania na EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníka zmluvou o postúpení pohľadávok. Dôkaz o doručovaní oznámenia žalovanému predložený nebol.

15. Súdu predložený aj výpis z účtu (čl. 64 a nasl., čl. 157 a nasl.), kde je uvedené čerpanie úveru : suma 3.500,- eur dňa 4.10.2010, spracovateľský poplatok zaplatený dňa 4.10.2010 (pred čerpaním úveru), úhrady žalovaného v sume 4.344,35 eur so započítaním úhrad na istinu, poplatky, riadny úrok, úrok z omeškania tak ako udával žalobca vo svojom vyjadrení.

16. Výzvou zo dňa 18.12.2018 pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) vyzval dlžníka na zaplatenie sumy 3.353,83 eur (dlh k 18.12.2018) z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. V prípade neuhradenia dlhu, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

17. Výzvou zo dňa 19.12.2019 žalobca - pokusom o zmier vyzval dlžníka - žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 3.664,32 eur v lehote do 29.12.2019. Podanie bolo zasielané poštou a to podaním dňa 20.12.2019.

18. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

9) § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

19. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

20. V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

23. Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

24. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

26. Podľa ust. § 52 OZ / účinného ku vzniku zmluvného vzťahu aj ku dňu postúpenia pohľadávky / spotrebiteľskou zmlouvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 53 ods. 1- 6, ods. 8 OZ (účinného v čase uzavretia zmluvy) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľovi oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprímerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

31. Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprímerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

32. Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

33. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

34. Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

35. Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky,

prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

36. Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

37. Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

38. Podľa § 1 ods. 1, 2 ods. 8 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch / účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu / tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

39. Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40. Podľa § 9 ods. 1 - 2, ods. 6 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

41. Podľa § 11 ods. 1, 2 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

42. Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

43. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Podľa § 10c) cit. nar. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

46. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a dlžníkom - žalovaným došlo k vzniku záväzkového vzťahu, a to na základe úverovej zmluvy zo dňa 4.10.2010, na základe ktorej mu predchodca žalobcu poskytol úver vo výške 3.500,- eur za podmienok vyššie uvedenými v zmluve a úverových podmienkach vrátane Sadzobníka (viď bod 8); na jej základe čerpal sumu 3.500,- eur (ale ihneď započítanie na spracovateľský poplatok), uhradil sumu 4.344,35 eur. K zosplateniu úveru došlo ku dňu 28.2.2018, čo bolo dlžníkovi oznámené podaním zo dňa 1.3.2018.

47. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď právny predchodca žalobcu ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V čase vzniku zmluvného vzťahu uvedené upravovalo cit. znenie § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré

mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere, či zmluva o bežnom účte považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zákon o ochrane spotrebiteľa, zák. o spotrebiteľských úveroch), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy je potrebné posudzovať túto zmluvu aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Preto nemožno prisvedčiť, že vzniknutý zmluvný vzťah je vzťahom obchodnoprávnym a nebolo by možné akceptovať ani dohodu podľa § 262 Obch. zák. (nekalá podmienka, obsah zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť). Súdny už opakované o uvedenom rozhodli vo svojich rozhodnutiach. Uvedené vyplýva aj zo znenia a zmyslu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zároveň sa na uvedený zmluvný vzťah vzťahuje aj úprava spotrebiteľských úverov a to zák. č. 129/2010 Z.z..

48. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmlúv vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania / banka / a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti / § 52 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

49. Aktívna legitímácia žalobcu je preukázaná zmluvami o postúpení pohľadávok za splnenia podmienok ust. § 92 ods. 2 Zákona o bankách, predloženie výzvy banky na plnenie adresovanej žalovanému (viď výzvy vyššie). Týmito výzvami predchádzajúceho veriteľa boli splnené podmienky zosplatnenia dlhu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ.

50. Vzhľadom k vyššie uvedenému sa súd najprv zaoberal zmluvou o úvere ako takou a vysporiadal sa s nárokmi pôvodného veriteľa voči žalovanému. Vo vzťahu k uplatnenej istine, úrokom a úrokom z omeškania žiadaných žalobcom z úverovej zmluvy, je však nutné poukázať na skutočnosť, že zmluvné dojednania, či určité časti zmluvy vrátane zmluvných podmienok spotrebiteľ určite žiadnym spôsobom individuálne nedojednávával, keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania nových údajov, či ich úpravy. Platby žalovaného boli započítavané mimo istiny úveru, najprv na príslušenstvo pohľadávky, resp. poplatky (za upomienky a pod., ktoré boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné). Takýto spôsob započítavania bol rovnako súdom judikovaný ako neprijateľná zmluvná podmienka (rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 2.6.2014, č.k. 5C/143/2013-105 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.12.2014, č.k. 5Co/611/2014-130 a teda povinnosť veriteľa v zmysle § 53a OZ zdržať sa jej používania). Najmä však je v zmluve nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú musí spotrebiteľ na úver zaplatiť, čo znamená absenciu správneho uvedenia týchto údajov (podľa písm. j/ ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.). Je v rozpore s cit. ust. § 2 písm. g) cit. zák., ak v celkových nákladoch nie je započítaný aj poplatok za správu úveru, keďže vyplýva z obsahu zmluvy v čase jej uzatvorenia (viď bod 8). Navyiac má súd skrz uvedeného pochybnosti, či údaj o výške RPNM uvedený v zmluve je uvedený v správnej výške podľa § 9 ods. 2 písm. j) cit. zák.. Uvedené sa týka údajov vyplývajúcich z obsahu zmluvy v čase jej uzatvorenia. Ostatné náležitosti žiadané cit. zák. zmluva obsahuje.

Avšak zároveň súd udáva vo vzťahu k uplatneným, či započítavaným poplatkom za upomienky a poplatkom za správu úveru, či spracovateľským poplatkom, že tieto boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky, znevýhodňujúce spotrebiteľa a jeho postavenie, tým, že sa jedná o poplatky, za ktoré banka neposkytuje žiadne protiplnenie, resp. službu spotrebiteľovi. Priznanie takéhoto plnenia žalobcovi by znamenalo znegovanie významu ochrany spotrebiteľa v zmysle vyššie cit. ustanovení právnych predpisov. Viac menej takéto poplatky slúžia potrebám veriteľa, nie spotrebiteľa. Nemožno preto priznať plnenie (započítanie), ktoré vyplýva z neprijateľných zmluvných podmienok a teda je neplatne dojednané. A teda tieto poplatky by v konečnom dôsledku nemali vôbec tvoriť náklady spotrebiteľa na úver. Tým pádom aj skrz uvedeného možno konštatovať nesprávnosť a tým absenciu uvedenia správneho údaju žiadaného podľa § 9 ods. 2 písm. j) cit. zák. (neplatné dojednanie).

Je nepostačujúce uviesť v zmluve akýkoľvek údaj žiadaný podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., tento musí vyplývať zo zmluvných dojednaní a musí im zodpovedať, ale najmä musí byť v súlade so zákonom a teda nesmie vyplývať z neprijateľných dojednaní.

Absencia tejto náležitosti zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 cit. zák. č. 129/2010 Z.z.. Z toho vyplýva, že žalobca má právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru - sumy 3.500,- Eur a prípadne právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy.

51. Ako vyplýva z vyššie uvedeného žalovaný je povinný uhradiť poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov, teda len sumu, ktorá mu bola poskytnutá, poníženej o plnenie. V tomto prípade bol úver poskytnutý vo výške 3.500,- eur. Žalovaný uhradil na účet žalobcu sumu 4.344,35 eur.

52. Keďže v tomto prípade je rozdiel záporný (medzi poskytnutým úverom a úhradami dlžníka), žalovaný zaplatil viac ako bol povinný v zmysle cit. právnej úpravy uhradiť, súd žalobu považoval za bezdôvodnú (vrátane uplatnených úrokov z omeškania), a pre splnenie dlhu (aj nad rámec povinnosti) ju zamietol. Vzhľadom k zisteným skutočnostiam súd neprihliadal na argumentáciu žalobcu uvedenú v jeho vyjadreniach a žalobe. Nutné je tiež poukázať na rozdiel medzi obchodnoprávnymi vzťahmi medzi podnikateľmi a občianskoprávnym vzťahom vzniknutom medzi veriteľom a spotrebiteľom síce za použitia ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ako v tomto prípade) čo do jeho vzniku, avšak s akcentom na dodržiavanie práv spotrebiteľa a nemožnosť zneužitia postavenia veriteľa v neprospech spotrebiteľa a na to nadväzujúci rôzny spôsob použitia Obchodných podmienok v zmluvách (§ 273 Obch. zák.).

53. Súd tiež dodáva, že nie je jeho povinnosťou reagovať na každý argument strany sporu - konania. Povinnosťou súdu je však vysporiadať sa s relevantnými argumentmi, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky strán sporu súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.

54. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že strany sporu nemajú nárok na ich náhradu, keďže žalobca bol vo veci neúspešný a úspešnému žalovanému žiadne preukázateľné trovy konania zo spisu nevyplývajú (k veci sa nevyjadroval), a preto je namieste nepriznanie trov konania v zmysle cit. ust. CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.